

„Istarska Riječ“

Izlaži svakog četvrtika uveče.
Dva puta tjednočasno gospodarsko-pravni „Narodni Go-
spodar“. Preplata na turističko
časopis za turističku i kulturnu
zainteresiranost 15—25—lira. Ured-
stvo i uprava Istra: Trst
(Trieste) — Via S. Francesco
d'Assisi 201. Telefon: 11-57.

ISTARSKA RIJEČ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nestoga sve pokvari.“ — Narodna poslovica.

Oglasni stope 8 lira

za svaki centimetar visine u
širini jednog stupca. Za više-
kratno uvrštenje daje se znatan
popust. Cijena početna je 15 lista,
sakupljena riječ 40 cent. Deli se
sa županijskim i novinarskim
uredstvima a novinarski
neiskontanata se pisma ne pri-
maju, a rukopisi se ne vraćaju.

Politički pregled

† Maršal Diaz

Prošle srijede, dne 29. februara, na večer umro je u Rimu, nagom smrću od plućnice, maršal Armando Diaz.

Ta je žalosna vijest zavila u crno cijelu Italiju, jer je u maršalu Diazu imala jednog od onih sinova, koji su joj sve svoje življjenje dali u službu punu ljubavi i žrtve.

Pokojni maršal Diaz radio je u Napulju 9. 12. 1911. Već u svojim mlađim godinama pokazivao je veliko zanimanje za vojničkih staleža. Kad mu je bilo 20 godina postao je artiljerijskim poručnikom. Kao časnik već se je rana iskazao izvanrednim sposobnostima, pa je bio dodijeljen generalnom stabu.

Prve ratne operacije, u kojima je sudjelovao bili su u Tripolitaniji za vrijeme talijansko-turskog rata. Zapovjedao je jednim regimenterom. On je tu pokazao svu svoju spremu, pa se je njegov regimenter vrlo odlikovao u bojima.

Kad je g. 1915. Italija stupila u rat protiv centralnih sila, Diaz je bio u generalnom stabu. Vrhovni komandant Cadorna htio je Diazu imati kao komandanta jednog dijela fronta. General Diaz je tako 1916. bio imenovan komandantom III. armadnog zbora. Taj se je zbor borio protiv Austrije na Krasu, pa je bio uvijek u prvoj liniji od Sela do Grmada, gdje su bile najstarije bitke. Naročito su se isticale Diazeve regimente u bojevima kod Kostajnjevice, Sela do Dovra. Po tim je bitkama general Diaz došao na glas kao jedan od prvih vojskovodja talijanske armeade.

Kad su Austrijanci i Njemci g. 1917. prodri frontu kod Kobardia, moralna se je povučati također i III. armada, koja je do tog momenta imala uvijek same uspjehe. Po povlačenju je armada zaузela svoj novi položaj na Plavi, a generalu Diazu je bila povjerena vrbovna komanda nad svim armadama Italije. Diaz je postao glavni zapovjednik talijanske vojske. Prva njegova brigabila je, da reorganizira svestrano armadu, te da obnovi i očeliči dritu u vojski, koja je bila porozom bačena u slabu raspoloženje.

Tu je zadaču Diaz vanredno dobro obavio. To se je pokazalo u kasnijim bitkama, naročito prilikom austrijske ofenzive u juniju 1918. Ta je ofenziva bila dobro odbijena.

Poslije toga se je general Diaz spremao na zadnju i odlučujuću bitku. Do nije došlo u oktobru 1918. kod Vittoria Veneta. U one je dane general Diaz razbio zadnji otpor austrijskih četa, te ih prisilio na jedno veliko povlačenje. Bitkom kod Vittoria Veneta Diaz je završio rat s Austrijom, jer je sva austrijska armada bila uništena.

Zatim je Austrija molila primirje, koje je bilo prihvaćeno 4. novembra 1918. Poslije rata je dosao u Trst. Njeg. Vel. kralj Viktor Emanuel III, a s njime je došao također i veliki pobjednik general Diaz.

Neko vrijeme zatim posjetio je general Diaz Ameriku, gdje je bio s velikim doživljajem primljen. Kad se je vratio iz Amerike kralj ga je počastio naslovom „Duca della Vittoria“ (Vojvoda od Pobjede).

Kad je g. 1922. došao na vlast Mussolini, obrazovavši svoju fašističku vladu, imenovao je ministrom rata generala Diazu. On je naime pristao odmah uz fašizam. U tom je svojstvu učinio mnogo za reorganizaciju talijanske vojske sva na temelju iskustva iz svjetskog rata. Postje je morao to svoje višoko mjesto pustiti iz zdravstvenih razloga. Toma mu je prilikom bio podjeljen naslov Maršal Italia.

Do svoje smrti radio je uvijek i dalje za dobrobit domovine.

Razumije se, da je žalost za ovakvim čovjekom, koji je samo djelimo to velikim, ogromnim djelima dokazao svoju ljubav do domovine — veliku.

Maršalom Diazom prešel je u

vjećnost pobjednik odsudne bitke kod Vittoria Veneta, tvorac nove poratne Italije, te izravnji stvaralač sadanjega reda u Evropi. Historija najnovijega doba zabilježiti će velikim slovinom godinu 1918. i propast Austrije, jer je taj dogadjaj velikog vječovnog zamjasa. S tim je dogadjajem vrlo tjesno vezan na slavno ime Diaz.

FREDSDJEDNIK VLADE ON. MUSSOLINI ODGOVORA MONS. SEPELU.

Kako se je očekivalo on, Mussolini je prošla subote u rimskom parlamentu da odgovori na govor, što ga je ubeckom parlamentu izrekao mons. Sepe, kancelar austrijske republike, i o kojem smo govor u zadnjem broju opisno pisali. — Za ovaj odgovor on Mussolini vladalo je veliko zanimanje, pa je parlamenat prošle subote bio prenudjen. Došli su u Rim svi poslanici. Stvaralače su bile natpravne na radom. Opozicija se je, da su došli čuti govor. Mussolini mnogi strani diplomatice su novine zabilježile, da je prisutstvo poslanika francuskog, engleskog, američkog, čehoslovačkog itd.

Kada je u parlamenat došao on. Mussolini bio je vrlo burno pozdravljen. Stupio je na svoje mjesto i poceo da govori:

Italija i Austria.

„Moj je odgovor, postavljani drugovi, malo zakasnio iz slijedećih razloga. U prvom sam redi htio prečitati stenografski tekst onog govoru, koji su bili izrečeni u hečkom ministarstvu htio sam dobiti konačnu vijest u pogledu izrečenih govoru. Konačno sam htio da proteče neko vrijeme, da se incidentu odzume značaj pretjerane dramatičnosti.“

Hanibal nije još pred vratima, a nije nam pred vratima ni monsignor Sepe. Italija je danas velika država, politički jedinstvo, nacionačno homogena, kao nijedna druga država u Evropi. Italija je danas veliki narod od 50 milijuna ljudi, od kojih žive 42 milijuna u državi. Ti ljudi oteličeni fašističkim imaju tvrde žive, malo riječi, a životu su. Austria je onakva kakva je.

Pitao sam se, da li se upore isplati odgovarati. Ja stalno u hih polagao nikakve važnosti protitalijanskim i protuitalijanskim govoriteljicama, vježbanju u austrijskoj narodnoj skupštini, kad ne bi u raspravu imao udjelu kancelar, naime načelnik austrijske vlade, Šešević, koji je s mnogo vidično ugledan. Govoriti će bez dovoljnosti, da je dobro, kako ja naš običaj.

Dodatajno odmah, da je ovu zadnju put što govorim o tom pitanju. Drugi cu put odgovoriti činom.

Ovo je jedno poglavje historije, koje ja pisem, ali ne za Talijane, koji poznaju historiju, nego za svijet, koji je ne pozna, ni je zaboravo.

Kako je Italija pomagala Austriju.

Zelim dokazati, i dokazati ču, da austrijska protitalijanska manifestacija nije opravdana, pa je radi toga izazvana. Nije ničim nujnije opravdana sa općom politikom, koju je Italija od 1918. do 1928. vodila prama austrijskoj republiki. Nije opravdana ni politikom, koju fašistička vlada provadila u bolgarskoj pokrajini. Prama bolgarska pokrajina fašistička vlada, početkom zadnjih 10 godina razvijala na temelju triju smjernica. Prva je smjernica imala izraz — možemo reći — više socijalnog i čovjekanskih značaja. Zatim je slijedilo doba finansijskih pomoći. Iza toga došlo doba, u kojem je Italija pomagala Austriji čisto politički. Tako je Italija na jedan neslebian način pomagala Austriji.

Ako ja danas spominjem mnoge dokaze prijateljstva, koje je Italija isključila Austriji od konca rata do danas, ne činim to zato, da bi Austriji spoočavao nezahvalnost, činim to zato, da dan sjedviju jedan dokaz do kaže o našoj dobroj volji. Mi smo dovoljno gospoda, pa shvaćamo veliku važnost diskrecije.

Nase je prijateljstvo spram Austrije tekom zadnjih 10 godina razvijalo na temelju triju smjernica. Prva je smjernica imala izraz — možemo reći — više socijalnog i čovjekanskih značaja. Zatim je slijedilo doba finansijskih pomoći. Iza toga došlo doba, u kojem je Italija pomagala Austriji čisto politički. Tako je Italija na jedan neslebian način pomagala Austriji.

Italija i plebiscit u Korčkoj.

No ovaj se posljednji točki kanim zadržati. Na temelju 49. članka saintgarinskog ugovora morao je u celovackom okrugu obaviti plebiscit. Taj plebiscit vršio se mjeseca oktobra 1920., pod vodstvom talijanskog princa don Lujija Borgesha. U odsudnom momentu postao je bio pritisak jugoslovenskih elemenata vrlo težak. Austrija je molila Italiju za pomoć. O tom svjedoči slijedeći telegram, koji je iz Autrije poslao talijanskoj vladu Markiz Del-

la Torretta: »Ovdasne (austrijsko) ministarstvo vlasnika poslova primuje, da je na temelju tihovih informacija, da dozvoli, kaže su Jugoslaveni postali u blizini Jesenice u nove prilika austrijske vlasti. U takvima prilikama austrijska vlada toplo moliti bi da se povlačenje naših četa iz okupiranih krajeva za sudske odluke.«

To se je i dogodilo. Rezultat približava je:

„Austriji je bilo povoljan. Dne 14. oktobra 1920. je markiz Della Torretta ovakvo izjavio: „Gospodin Renner održao je kancelar Šaljurovića i novu poslovnicu, koju je Italija dala za pomoć, (koju) je Italija dala Austriji, kojom se je osigurala sloboda glasovanja itd.“

Budući se je posla dozadnjem velikodusno, slabo tumaćila, upoznavajući sada za zadrži put; ako bi bila protutalijanska propangada s onu strane, Brennero i daju nastavljala, sudjelujući u tih publikacijama, u njemачkom jeziku biti zaprečena. Ti će biti obustavljeni.

Javni namještaj.

Što se tiče pritisaka na drugorodne državne, dobro je znati, da u drugom Bolzanu, na mlađu manje nego 375 drugorodnih načelnika, a u pokrajini ih ima 663. Budući se sve to ne izmijene u obzir, svih će ti elementi biti premjешteni u druge talijanske pokrajine, ili će biti otpušteni i izmijenjeni.

Izjavljujem mirne savjete, da se u bolgarskoj pokrajini nije vršilo nikakvo nasilje nad drugorodnim puštanjem, i to zato,

jer je tamošnje puštanje vecinom seljaka, mirovno i disciplinirano, te postuje rezim i ne sluša govorjenja s one strane Brennera, a ne zahtjeva ništa drugo, nego, da je pušteno u miru.

Nedavna, sasna spontana brzojavača, koju je više od 50 hoteljera iz bolgarske pokrajine poslalo bečkim novinama, da doznači, kako je laž, ono, što se u Austriji govori o Poadžiju — dokazuje ono, što je tvrdim. Isto dokazuje i to razmatranje drugorodnih crnih košulja poaških legija.

Prava i dužnosti.

Drugorodni se elementi Poadžija moraju jedino s talijanskim organizmom, imaju jednake pravice kao i s drugi državljani velike sindikalne korporacijske organizacije države. Od hoteljera do trgovaca od težaka do pojedinceva — svih se učili u životu velike nacionalne organizacije. Režim je s bratskom dušom isao tamošnjem puštanju u susret.

To dokazuje jednu značajnu činjenicu: tatin invalidi bivši austrijske vojske učeljani su naše nacionalne organizacije, te primaju točno takve ratne penzije, kao i invalidi talijanske vojske. Jednako stupamo i sa bivšom austrijskom ratnom strročnicom.

Nije li to duboko kršćanski čin, o krišćanski socijali i one strane Brennera?

Skoje u Poadžiju.

Je li to fašistički barbarluk? Ili je naš barbarluk u tome, što smo po načelima revolucije također i u bolgarskoj pokrajini ukinuli općinsku vijeću, kako se je dogodilo u ostaloj devedesetjednoj talijanskoj pokrajini? Ili možda u činjenici, da smo 200 djece siromašnih njemačkih obitelji otpremili na obale Tireskog mora, da s tamo okrepe državljake?

Da fašistička vlada ne vrši u Poadžiju nešto slično, prijevodi slijedeće jasno, slijedivi brojevi: tamo ima 55 talijanskih dječjih vrtića (zabavista), koje pohadja 3500 djece; talijanske pučke škole imaju (amo 78 razreda, a pohadja ih 12.200 djece); talijanski srednji i visiši školi imaju 12. javnih i 7 privatnih, a pohadja ih 11.000 učenika. Pa je jedna značajnija cifra, koja to dokazuje: tamo su 193 talijanska tečajna za osoblje, a te tečajeve pohadja 3835 slušača, koji s simpatičnom i hvalebjivom vježnjom čute potrebu, da nauče jezik svoje novomeđe, jer su postali stalno za učenje talijanski državljani. Mogu reći, da nova generacija bolgarske pokrajine razumije talijanski jezik, pa ga i govori.

Manifestacija je neopravданa.

Sada bi ne mogao zapitati: ako nema nikakvih posebnih, a također i nekih međunarodnih razloga, kako da se onda shvatiti neopravdanu manifestaciju austrijske nacionalne skupštine i kancelara Selpe?

U prvom redu moram reći, da manifestacija nije neopravdana, nego je ona vrhunac kampanje, koja se vrši već godine i godinu od svršetka rata, napred i koja se je zaostrožila naročito otkad je bila ustanovljena bolgarska pokrajina.

Istina je, da germanizam više, jer čuti, da je pred tvrdom voljom i ustajnim sistematom fašističke Italije svaka igra izgubljena. Pa već i njemački glasovi uvažavaju talijansku jeziku, a novinama potvrđuju tu istinu.

Javni radovi u Poadžiju.

Narod, koji se mnozi i raste može lako da napuci svoje zone uz granice. Treba ovdje naglasiti da Italija u Poadžiju nije dozvolila učenje, nego je tamo donijela jak doprinos civilizacije. Italija je tamo započela oružane snage i potrošila ju na stotinu milijuna. Italija takođe postala elektrizaciju, železničke pruge, Bolzanu.

Brenner, što će mnogo koristiti među-

ređenom prometu. Za potrebu električne energije grade se dvije centralne jedinice sa 100, a druga sa 270 tisuća konjinskih sila. Od toga će imati 195 konjinskih sila rabići privatnu industriju. Uklapani trošak za te rade dove: 300 milijuna. Zapošteno: 5000 radnika.

Zanimljivo je da se na prijedolu iskopavanja kod tih radova učestvovalo mnogo novaca iz prethodnog stoljeća.

Bas pod fašističkim režimom izgradili se je ogromna tvornica Metacelitnik kod Merana, čiji su proizvodi izvezani u Indiju i Japan. Fašistička Italija je počela s istraživanjem skupine doline te je tajnu našavila u skupini kolona iz starih pokravina. Fašistički je počinio pred dva mjeseca da ih u pokravini, te je tako spasio od silovitosti tisuće njemačkih seljaka. Fašistički je režim spasio potrebnim zajnovima od propasti meransku studioionicu.

Mnogi se mijenjali ulazi za posušnjavanje, te gradnju cesta, za regulaciju rijeke. Ova života i civilizacija djelatnost Italije dojde do najveće izražaja u samom Bolzanu, gdje se gradi vladina palača, skupina kuća za državne namajstrenike, nova željeznička stanica, dječji vrt, dom za batile, školska zgrada, te spomenik pojedite, koji će biti 24. maja na najsvetije njeni načini otvoren.

Idealno značenje.

Idealno su značenje te stine talijanske djelatnosti u novoj pokrajini svatih i svih strane Brennera. Ekstremni elementi par-

Druge velike zborovanje bila je sazvana u Štutgovu, u mjesecu travnju. To je zborovanje organiziralo se od 14. do 16. Neki fašistički lisi piše: „Nesamo tačenje Njemaca, koji su podvrženi, nego se sve same čimepiću, da je granica na Brenneru suprotni sadanjem evropske u sredini Evrope.“

Jos je govor neki govor, koji je bio prisutan u općinskom vijeću u Lienzbenku izražen. U tom se govoru upozorito buduća njemčka pokolenja, neka se bore za to, da bi se južni i sjeverni dio Tirola od Kufsteina do Saborna opet nejednili u jednu cjelinu.

Italija na Brenneru.

Ovo je brutalna iskrenost, koje se ne bojimo. S istom iskrenosću poručujemo mu Tirolcima, Austrijancima i svim svjetu, da mu Brenneru strazi sa svim svojim životom i mrtvima sva Italija.“

POSJLE GOVORA ON. MUSSOLINIJA

Kada je on, Mussolini završio svoj govor, koji je bio mnoga put prekidan burinom i obnovljeni u poklicima, čitav se je parlament digruso, da glasno izjaviti svoje zadovoljstvo. Burin aplauzima, poklicima „Viva il Duce, Viva l'Italia“, nije bio kraj. Na koncu se je salom zaorila fašistička himna „Giovinezza“, dok nije on, Mussolini, praćen ponovnim poklicima, izisao.

Nervozno očekivani govor on. Mussolini nije bio samo u parlamentu, nego u svoj Italiji, u Austriji i u svem svjetu svoj poslanici odjek. Ovaki se govorovi ne čuju svaki dan, pak su sve novine punu tumačenja i razglašanja. Mussolinijevog govoru. Ne sam talijansko, nego i strane. Napose austrijske.

Sve talijanske novine donijele su Mussolinijev govor u cijelosti. Ostali tisuća su odmah u nedjelje posvetile govoru svoje posebne članke, koji su puni odusevnjenja i hrvate za on. Mussolini, koji je određeno i hrabro nastupio, da pred cijelim svijetom obrani optuženu Italiju.

„Giornale d'Italia“ kaže, da je govor on. Mussolini našao na najširi odjek u svem svjetu, napose u diplomatskim pjesmama. Sto ih je „Naša Slaga“ izdala malone pripe sedeset godina. Ima u toj zbirci citav vijenac narodnih pjesama, u obliku i sadržinom vrlo osjećaju, sto ih su skupio i svojim prinebljavanom popratio. Među njima je i ona o Albusu kralju, po kojoj je naš Nazar stvario jednu od svojih najljepših pripričaka. Drevna pjesma, košto su drevne i vrbanske zidine, među kojima je naš Matko pripje sedamdeset i dvije godine ugledao svjetlo dana. Tu srednjoštarske prepune naše velike narodne starine rodje se i odgojio i njegov veliki ujak: Dinko Vitez. Zadajan najčišćim i najhujnijim duhom, sto ga je na pune grudi udisao iz te svjeće okoline, otisao je na nauke, najprije u Zagreb, Split, Gorički i Prag, a oduvje u Zagreb, Biograd i Gradač. Učio je bogosloviju, filologiju i najpostupno pravo. Odvjetničku praktiku izvrišio je u Trstu, Vodnjima i u Kerku. Prijie kojih je četrdeset godina otvorio je odvjetničku pisanu u Biuzetu. Malo iza togu izabrao ga narod za načelnika općine buzetskog, a postige ga poslu u Poreč, da i tamo zaistupi njegova prava. Zatim se je preselio u Volosko, gdje se već prije bio označio uz svoga družecu kerku pokrođujuću Viktoru Tomičiću, danas uveličanju uduvom, gdje Ankutu. Tu se je bavio odvjetničkim poslovima do godine 1923., do dana, kad mu je odobnjena opeka i da bi bio prislijen, da svoju pisanu premese u bliznji Kastav.

I kao odvjetnik i načelnik i narodni zastupnik pokonjik je svuda i svadje živio čovjek na mjestu, ali onoga da Matka, što smo ga mi svrlo voljili i cijenili, užajalje četra fražiti u Trinajstom odvjetniku, u načelniku i u na-

rodnom poslaniku. Njega, čete naši sami mu u njemu, u njegovu srcu. O njegovim osjećajima kaže možu i oca neću da govorim: u tome je on bio pravim čovjekom. Ali njegova ljubav nije na to me stala: ona je obuhvatila i cijeli njegov rod, načetničku braću. Uzmimo

Protestna zborovanja

Koliko je u našoj moći, mi želimo biti prijatelji germanškog svijeta, čije odluke poznamo i čije doprinose k civilizaciji ovoj vjećanstvenoj. Ali uz uvjet, da se o našoj sigurnosti, to jest o sigurnosti 42 milijuna Talijana, nikada niti izdalek ne raspisavaju. Da se radi o našoj sigurnosti, a ne o našoj o školskim pitanjima, dokazuje ono, što se dogodilo s onu stranu Brennera. Šta iza već fanozne sjednice u hećkom parlamentu protutalijanska se kompanija vjećanja u punom jeku.

Za ponedjeljak, 5. m. sazvan je u Imbriju, zbor u svrhu protesta proti fašističkim besmrastnostima i tačenju Njemaca. Zbor su sazvali socijalisti, što dokazuje, da pitanje podijskih Njemaca služi samo za protutalijansku propagandu.

P O D L I S T A K

Izgubljeni

(Napokon je parobrod „Florida“ pristao uz masu nastrobljalu, u more alga ugrozenu ladju. Hoće li se oni kada iskopati iz onog strašnog polozaja? Dora ima sve pouzdane u mlađoga časnika Barzona, dok Tompson, kao pravi policijac, ne prestupa no sumnu o njemu i spušta mu, da će ih ostaviti na cijedlu. Raspolažene, u kome se načinu brodolomi, zaista je teško.)

(Nastavak 9.)

Barzon pokuša, da u tu sumornu atmosferu unese malo vadrine, ali bez uspjeha. Naposlje zbiaci sve oživje i prilivaju:

— Slušajte, što će da vam kažem. Evo nas na cijelu, i prije nego što ćemo da se dašmo na posao, potrebljeno je, da se dobri prepremimo i da poduzmimo izvješće mire. Izjavljajte otici čemo da, da pretražimo sve ladje. Šta su oni nas, ali pri tom treba da priznaju, da su oni možda, ne izgubito. To je bro, pažimo, da se ne izgubimo. To je vrio važno! U tome je možda i najveća opasnost. Kad se budemo vraćali na brod, opasnost, da se ne dopusti. Na svoju veliku muku nadzornik se je policije u tim stvarima osjećao sasvim nemocan.

— Budite oprezni, molim vas, opet će

nagnute, i gdje budemo kod polaska morali da silazimo, kod povratka morat ćemo da uzlazimo. Ti prelazi mogli bi da budu vrlo teški, katkad i opasni. Skrenimo li se putu, možemo voć unaprijed racunati, da sred ovih mase ladja mi ove svoje čeme nisku maticu da nadjemo. Međutim, na putu ostati dugo vremena, ne možemo da budemo uključeno u našu pomoćnu snagu, da se ne uspije uspraviti.

— Ovi putnici, da budemo uključeno u našu pomoćnu snagu, da se ne uspije uspraviti, ali ne smije da prepozna da smo naši.

Barzon umukne. Očekivao je, da će tko god sto da primijeti, ali nikoli ne kaže ni riječ. Uostalom on je bio nijihov vodja, pa lako je kao takova Tompson nije htio da priznaju, da on ipak bio jedini između njih, koji je mogao da stvari neke naknadni plan za budućnost, što je nazajda morao i Tompsonu imati da dopusti. Na svoju veliku muku nadzornik se je policije u tim stvarima osjećao sasvim nemocan.

— Budite oprezni, molim vas, opet će

baru lijevo postupala i kad bi im dala najveću mogućnost da bude. To je zborovanje organiziralo se od 14. do 16. Neki fašistički lisi piše: „Nesamo tačenje Njemaca, koji su podvrženi, nego se sve same čimepiću, da je granica na Brenneru suprotni sadanjem evropske u sredini Evrope.“

Prihvatio je zemalj komentari lista „Sturm“. Taj list, čije je, da Austria nije reč, ali da je još neki reč, da se istočno zadnji dio riječi reč je savjesti i češćeg svijeta. Sadanje prilike Austria isto ne je prisiljeno da se sada svi. Komercna knjiga „Sturm“: Nismo rekli zadnji

članak, da ne smijemo zaboraviti našu bolje, kada nam je iz tihana — da ne čiju austrijski spijuni — priruč. Što mu brat piselj? Kako mu je glos čudno zvučio i mimo dihtao, kad je spominjao njega, svoga Dinka! I takav je on bio prema svima: i prema prijateljima i svim znanima, a možemo reći i prema sveučilištu, našu narodnu našemu.

Pokojni dr. Mate bio je dobar, neiskazano dobar — u tome je glavna njegova crta, koja neće nama, što smo mu bili blizu, nikada iz pameti.

A kako je samo on volio zemljut! Sav onaj njegov veliki rad oko naših godišnjih zadruga imao je u prvom redu svrhu, da pomognu narodu, ali to mu je više puta bilo i nježna izlazka, da može nekoliko časaka nesmetano da posvete zemljui, velikoj milijencu svojoj. Volio je prirodu, evljec i pčelice, što po tijemu idu. On nije bio samo dobar i vrijedan sin svoje zemlje, on je bio i nježno obuzevajući.

„Piceo“ je povodom njegove smrti kazao medju ostalim, da je dr. Mate bio „un avversario leale ed onesto...“

I zatista, za njega se može reći, da je u životu polazio putem, što mu ga je odredjivala njegova blaga, čudni i široki slavenski duša, kao i prirodjeni mu osjećaj pravednosti.

I mi evo stojimo pred njegovim grobom i sve mislimo, da ima možda još stogod, što nismo o njemu rekli... Preputimo to srećna našim, u kojima će naš dr. Mate živjeti s mnogim drugim milim uspomenama našim.

A ti naš dobar Matko, počivaj u miru! Koste nisi na ovome svijetu bio nikome težak, tako neka ne bude ni tebi teška zemlja, kojoj si za živeta dao sve što si imao. Vječna ti pamnjava!

C.

Sprovod bijaše u petak 2. o. m. Iz kuće zatobljene kremene je ogromna povorka stolaca nezaboravnoga pokonjika u crkvu Sv. Anje, gdje je lijep blagoslovjen. Otuda je sprovod krenuo na grobnu sv. Roka, gdje je iza običnih molitva pokonjik sahranjen u obiteljsku grobnicu.

Na sprovod došle su razne deputacije iz Sušaka, Rijeke, Kastva i iz čitave okolice, te iz Trsta i ostalih krajeva. Duboko potresena ista su za lijesom pokonjika dječa i djeva brata, dr. Dinko i sovinjski župnik. Vrijeme je bilo krajši, danumor, što je sve još jače pritisnalo na srca i duše prisutnih.

Ali ikavke pozdravne riječi spustili smo ga u grob. Skromno je živio i skromno otišao od nas. Mir pepelu Njegovom!

† Dr. Stipe Korlević

Dr. Stipe Korlević, sin moguće kmetiske obitelji u selu Kurjavici općine Visnjan, zaklopio je, u najljepšoj mjesnijoj dobi, prešao u svome životu, da bude i vječni odvjetnik i načelnik i narodni zastupnik pokonjika dječa i djeva brata, dr. Dinko i sovinjski župnik. Vrijeme je bilo krajši, danumor, što je sve još jače pritisnalo na srca i duše prisutnih.

Nakon svršenih nauka sproveo je prvu mladost u Pazinu kao odvjetnički koncipijent u pisaru Dr. Dinka Trinajstića. Za svjetskog rata služio je kao časnik u vojničkoj pisarni Lembrščina i Volsberga, gdje je u tiskom okolnostima bio na ruku našim vojnicima, tako da si je bio stekao mnoga

ugovoren znak. Nas dvojica otici čemo suniti. Tompson će da izvidi predo, što se pruža prema sjeveru, dok će se ja spusiti jug...

Ni govora o tom, prekine ga nadzornik policije. Kojetst! Ta valjda ne mislite, da čete se nas dvojica odvođiti. Ni što za stvar je način, da vam se ne može da vratite u sredinu. Moži su načetnički izreći i jasni i...

Barzonu došlo da platne, ali se svladava.

Neka, rečen on, sto je mogao mirnije, hajte, kako vam draga. Možda će tako biti. Dva će rovješka vjerovatno uspijeti, da je jedan sâm mogao da propane. Ajde, takle, i prepolimo se!

Ali, dihan Baron nekako neotlučno. Gospodine, u pogodan, sto biste vi hteti da kažete, veće korist, presebiti, čemo se da svišteći u sredinu. Medutim, budite uvjereni, da će biti bolje, ako sljedeći moj naputak, Ponjavić i preskakivanje preko onih podržavača, posao je vrlo težak, naročito za žene, koje nije opremljena za takve skoke, kasnije, pošto se malo bolje upoznaju s ovim predlogom. Možemo čim i vas da povremeno sa sobom. Sto je ovog našeg parolodola, vi se na njemu možete osjećati sasvim sigurni, a ova tri, četiri sata, sto ćete ih sprovesti u samoci, valjda vas ne

poznanstva i zahvalnosti po svoj Istri, sm bio dečkić sjedila je i meni na koljenu. Poremećenim zdravljem nakon rata sklonio se na rodnu grudu, da upravlja lijepu ekmeštinu, i da bude osiem i majkom srotvama malodoljnoj braći. Tamo je k njemu danomice zalažio iz bliza i daleka naš narod za savjet i podatak; a on je svima bio bez ikakvih zahtjeva ustuzan i gostoljubiv.

Prošlog petka pred podne izkazao je sav narod od Drage pa do Mirne dužnu zahvalnost nezaboravnom i dobromu Štipe izvanrednim sprovodom do grobišta starih Kurjavčića u sv. Ivanu od Sterne.

Njegovim sirotama braći, bratucido dr. Koričevu na Sušaku i svom rođilini izrazujemo naše dužbo sušeće u njihovoj tazi, a pokojniku Mir Vječni!

O Istarskoj Posuđnjici u Pulji.

Istarska Posuđnjica u Pulji imade svoje sjedište u Pulji, pa ima i jednu podružnicu u Pazinu. Ova je svakom našem čovjeku poznato, a drugima nije teško da povide grgovacki registar u kojem je da se uvjere, da je toma tako.

Prošle godine je gospodin putjski prefar imenovan podružnici Istarske Posuđnjice u Pulju, a poslije izvanrednim komesaru g. Pulji, a poslije i posuđnjici u Pulji gospodin pozvao je "Rijetku". To se najbolje vidi iz pisanja riječkih lokalnih novina, to će reći iz "Vedete". Iz svega toga pišu, da je inicijativa za propaganđu u najboljim rukama, ali to ne znaci, da mogu zato ostali mirno da spavaju. Nikako, jer ima jedna stara poslovica te vidi, da ko spava — "enon piglio — kurgo stu...". Treba dakle raditi i organizirati činiti naime swo ono, što se već godinu dana utvrdjuje u sve interesante mogzove, ali čini se, da "Vedetin" glas hoće pod slatu da ostane glos, što vapi u puštinji. A to je zlo, jer so neko vrijeme instrušto — izlini Madžara — gotovo sve urotilo protiv Opštine. Evo; sad su i oni u Beču digit opet i motiku, aratos ih bil — a dužni ne će da nam ostanu ni oni u Berlinu, već hoće i oni da čine nekakvu propagandu za Baltičko more! Ne kažem, da neće biti i ono more slano, ali nas Jadran je ipak "uler" Alas, jest Bogu mi!

Istarska Posuđnjica u Kotliku se tice riječnog imanja u Pulji, i za to su ju imali stili godine 1920., palata u Pulji, koja je postavljena. Ali su imenom Stoga su ju imala kuce izvan Pulje, to jest sa svojom podružnicom u Pazinu, ona je aktivan imajnarije za 100,000 lira. Ova nova naši računi, nego su računi drugih, a nismo gospodinjica Segnana, koji je pripo Bačića još u time jedne talijanske federacije i u budućnosti asocijaciju učinio bilančem. A taj njegova bilančni trošak sigurno vjerovati. Ali nije doista. Bilanca je bila sastavljena i od drugih osoba, pa je opet proizveo jedan sudjel od 100,000 lira. Prema tome Istarska Posuđnjica ne bi mogla biti pasivna. U tom smislu je već učinjen predlog i kod tribunala, da se prije svega još jednput putem jedne komisije progleda i ponovno sastavi bilanč, i da se ne dozvoli otvoreno stvarati. Stvar je sada u rukama tribunala, u rukama one oblasti, u koju mi imamo potvjerđeno.

Imate smo potpunuuglasnu s time da se za eventualne nekorrektnosti, koje su se tamo počinile, postupi proti krivim, pa koji bili i kako se zvali, začinjivacu na temelju zakona i pravedno. Radi toga neka bude naš narod po Putjini oslobodio po Pazinskim miran i strpljivo dok ne padne odluka tribunala, koja ne može biti nego povoljna u smislu gore navedenog.

DOPISI

IZ RIJEKE.

Grad bez posti - tijelo bez kosti. - Drang nach Norden. - Neka mrežna pitanja. - Slammant dan. - Još kočešta.

Da je Rijeka uputena u prvom redu na izlazu Opštini, to su već toliko puti privlačili naši najveći ekonomski stručnjaci. Svaki gost, što stigne u Opštini, to je za nas, kako bi se reklo, sun calzo, koji nasi.

S Opštijom našom slavnom

Koja spojena je — Rijek...

Vi ćete reći, da su i oví "verziv" sun calzo alla posessu, ali sto ču, kad ima već davno, te sam se raskrsnio sa stihovima i s njihovim — kako se ono veli — stopama. Dok

— Ne, ne plase me, premola... bi mi milije bilo ostati s vama u društvu. Nego — kako vas da obavijestim u stufaju, da se dogodi što izvanredno?

Barizon raznički časnik, potom se spusti u nutrinu broda, skupi slamu, u koju bišao obavijto novo stolno posudje i iznesu te na patubu.

— Za slučaj, da vam treba naša hitra pomoc, poškropicte ovu slamu lutu, zaplatite je i iz neće te tada izići gust oblač vrlo crnog dina...

Za tog Barizon se i Tompson spustiže na hrvet, što su još visjete na krimi i skociše na bliznju "skumku". Sto se jedva dežala nad vodom. S ovo ludje predut hrebo bojlo na drugu, koja se činilo dobro snježnina, premola nije više imala nijednog jutro, i nijednog canica.

Taj je brod nastrađao od oluje, te je izvan svake sumnje kako je stalno, da su se i njegovi putnici i momad prekrčali na drugi neki brod, reče Barizon.

Na ladji ne bijaše nijegan, što bi moglo niti da zanima, o tom se je Barzon uvođio, čim je samo malo zavirio pod palubu. Ni kompaša, ni karata, ni komponenta, ni sestavni, nijegan, nihlo; kao da je sve u more propalo. Nekoliko zardjalih, neva-

ljenih alata i mesta više. Sagnutog mosta časnik se dohvati kopnolja, jednog bližnjeg jednoglavca od tri jarbola, na kome se vidjala tragova užasnog sultara. Čim stupio nogom na palubu, opazi nekoliko ogromnih stakaca, što su se u isti mali razbijali na sve strane.

Gatnici li životinjal uzvikne časnik, mora da su nesto našli, oko reza sada glijdu.

Što bi moglo biti?

Na tu, kraj samoga "sharkariza" ležala su dva kostura. Jednoma je bila proljušena u tlu, dok je drugona bila hriptenja pretonjena. Časnik ih posmatraše časnik, po tom maline rukom, kao da je sve razumio. —

— Vidim, reče, U trenutku nesreće momčad je sva nahrupila prema čamcu. Neko zacičio kapetan — nevi da će mi zadurati i uspostaviti red. Jednoga je ubio, a drugi nastruše na njega, pregazio ga i prelomio mu leđa. Sto čemo? Utorio je krunu, kao junač. Ađo, Tompson, nadjuti dvije vreće, da ih fason sahranimo.

Tompson poslušnu. U dubokoj tišini spusniš one kosti modju alge, koja se manje zatim zanavijek zaklopise nad njima.

(Sljedi.)

Luca i Mara.

Mara: Oni naši dva stari pismoznani, Franina i Jurina, imaju ga nečekruto z načem nekem Nedeluticom.

Zači samo s njim? Zači ne bi kadagod za tko poteguli i kakovu Nedeluticu? Ca misle morda da ih nisu?

Luka: Ne misle otij to ne. Znaju oni, da je tih Nedeluticu morda već nego Nedelutici, ma ču ćeš, kada su oni suproč ženskeh bili odravak galanti, pak njim ne zameraju ni polovicu onoga, ču bi zamerili miškem.

Mara: Ja — ma galantiraju se, gantaniraju tamo — ja mislim, da bi bili vec dobra, da se i nekem ter nekem Nedeluticem sporuči, ču njima giv, a one neka mere i zameraju, ako te i do neba.

Luka: Najprije bi trebalo malo zapaprit njihovem materam, a onputa njim.

Mara: Materam ale nonam — mane j' sve jedno, same da se reče, da se ima rec.

Luka: Počni dunike!

Mara: Mislim, da bi bolje bilo, da ti počneš. Mane ni sram reč, da si še gajeva od mane. A moreš i bit pul onakovega muža, ki ti sve povede, čita ale čuje, ki ti sve tumači i razlaže, a ne kako moj, ki se, kada ga ča upitam, otrešu na me: — Ca se čes, kade te ne srbi? To ni za tel! To ni za ženske — i sve tako. Pak još se neki čude, da su ženske trubaste. Moraju bit pul ovakovega muža. Ne go pustumio to. Raje mi povej, ču biš li zapipala onem nekem ter nekem Nedeluticem.

Luka: Da morem, ja him ih sve pozvala k se kabe i povela bim njim jednu storiju.

Mara: Kakova storiju?

Luka: Jednu posegca sige istinu. Ovi dni mi je Jurina čital z jedne američke novini.

Mara: Baš mi rada znati, ča j' to bilo.

Luka: Va nekem velem američkem grade ima ti nekakova velja fabrika, wa koj se pere i pegla roba za oneh, ki to doma ne delejava. Va toj fabrike služi nekoliko stotin prerači i peštarice, ke dobijaju lepeh krajcarji.

Mara: Ki zna koliko na dan — pukle da ne bi!

Luka: Zaslužuju toliko, da moru mirno i pošteno živet, a ne kako drugi delaveci, ki dobituju pre malo za život, a previše za umret.

Mara: A ja prva.

Luka: Muž! Ne srdi Boga! Dunka, homo napred! Te — kako bimo rekli — težakinji, imaju i ki ih nadgleda.

Mara: To je i potrebito, zač ženske su sve kadagod i fajti, pak rade zafajtaju sve, ca njim pod ruke pride.

Luka: Jedna, ka ih nadgledala, starica je od puneh sto i šest let.

Mara: Kolika zlodjeja?

Luka: Sto i šest. Ona je tako vredna i brumna, da su gospodari od fabrike neki dan na njiju sto i šesti god napravili jednu strahovitu večeru, na kui su pozvali svi oni ki deluju ale piši va fabrike, da ju svj skupu počne.

Mara: Buškarona! A je pak bilo ča za jist na toj večeri.

Luka: Bilo j' svega i svačesa.

Mara: Tako je ona starica morala biti jako zadovoljiva?

Luka: To se zna, da je. Bila j' vesela i srećna. Sedela je na jednoj lepoti poltronu i povedala, ča je sve videla i doživela va svojem dugem življenu. Tako njim je povedela, da kada j' imela četiri leta, da su ukrali Indijanci i zeli ju sobum.

Mara: Ma vidi male!
Luca: Mej onemini divjem ljudi proživila je druge četiri ljeta. Puno je strpela i glada i zimi i svakakove nevolji, dokle nijm ni najzad pogebila i nakon puno muki i trpljenja vrnula se k materce, ka je već mislila, da ju neće već nikada videt.

Mara: Nebogo dete!

Luca: Ale i doma je bilo mizerije i nije bilo druge, nego stavit se delat. I stavlja se delat. Pokle se je i oženila, mki se jedanput s mizerijum spravi, teško se od nije otkine. Trebalo je opet poč na delo. I šla je. Zatem njoj je muž umr i ostavil njoj je dete, za koga se je trebal skrbet. Šla je iskati jedno bolje delo i našla ga je u ovoj fabrike, va koj je ostala do dana danasnjega.

Mara: A ku plaću im?

Luca: 18 dolari na tjeđan.

Mara: Koliko je to va lirah?

Luca: Dvesto i dvajset i osam lir. Razdelio to na sedam dan, to ti pride uprav trejet i dve liri i nekoliko centezima na dan.

Mara: Aj stroka! Od tega se da živet. I još kako!

Luca: Je — ma ona se z manjem pa suje.

Mara: A ter dam i ja. Koliko potroši na setimanju?

Luca: Za se — samo pet dolari.

Mara: A ono drugo?

Luca: Pet dolari dava sinu, ki sada ima sedamdeset let, a posen sega je ne močan, tako da ne more niš za se prislužiti.

Mara: Vidiš: kada si mi to rekla — mane je vase suza na oko prisa. Ni ti ga do materi! Još njoj ostaju dva dolara. Čak pak s njimi dela?

Luca: Stavlja ih na stran. Za starost — kako ona govori.

Mara: Ma to je jedna svetica. Najbolje bi ju fotografati i svakog našoj Nedelutice pristepati na čelo jednu njuju fotografiju, da njoj bude vavek pred očijama, kada se gre pred zrcalo piturevat.

Luca: Ja sam vavek govorila, da je Bog poslal na svet ženu, da bude angel.

Mara: Je, je — kada se ta angel zoholi, onputra je huj od vraga.

Luca: A ter je, da bi tako ne! Nego još sam ti pozabila neč reč.

Mara: A ča to?

Luca: To, da se je ona Amerikanka nadivila štat i pisat, kada j' već imela blizu osamdeset let.

Mara: Neka bude i to za nauk onem, kem je i to teško.

Luca: Bormića, neka je! A sada — Bog!

Mara: A Bog — Bog!

IZ GOLCA.

Sjetva je tu, a sjemens nema. - Zarazna bolest. - Surt.

Doslo je vrijeme, da se i mi malo javimo. Ali žaližbo nemamo se čime da povalimo.

Doslo je vrijeme, da se ore i kopa, da se sije, ali za nas je slabo, jer nemamo što da sijemo. Nemamo sjemens. Lani je tješnja vrlo zla, pa smo sve i sjeme posjeli. A novaca nemamo, da drugo kupimo. Mi se u tisuću i u strahu pitamo da li radimo i kako da ispravimo iz ovog zašlognog položaja. Izgleda, da će nam ovogodišnja jestina biti još i goru negoli lanjska. A tako je teško kako vidimo i drugim sejima po Čitariji i ostaloj Istri.

Pored te veliko nas ne voljevimo imamo još jednu. Posjetila nas je neka vrsta zarazne bolesti, koju mi nazivljeno rubad. Gotovo sva djeca u selu oboljela su. Skola je zatvorena već mjesec dana, jer je ovo jedna doista opasna bolest. Mi smo u velikoj brizi za našu djecu. Nadajmo se ipak, da neće biti velikog zla.

Pred nekoliko smo dana ispratili na vječni počinak pok. Mariju Grdeviću rođenju Ribićar. Hladna ju je smrt ugrabilo još mladu. Vjenčala ju je pred godinu dana. Bila je uzor žena i dobra gospodarica. Ali njezina je sudbina žalosna. Preparano je ostavila ovaj svijet. — Neka joj je laha naša istarska gruda, a njezinu rastruženoj rodbini našo sačeće.

Vlje seljaka.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Telefon: 5-18 Podružnica u TRSTU: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18

CENTRALA U LJUBLJANI.

Dnevna glavnica i prijava: 60.000.000 dinara.

PODROŽNICE: Brežice, Celje, Černomjet, Gorica, Kranj, Maribor, Metkovč, Novomesto, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Rakov, sezonska eksplozija Rogaska Slatina.

Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima ulože na uložna knjižice te ih ukupno čuje sa 4½ %, a uloše na tekuće račune i na otok vezane uloše najugodnije uz dogovor. Izvršuje burzne naloge i daje u najam sigurnosne kutije (SAFES).

KT Blagajna je otvorena od 9-12, i od 14,-16 sati.

IZ JELOVICE.

Smrt.

Javljamo Vam danas jednu žalosnu novost, jednu ranu smrt. — Umro je i zapustio nas u najljepšoj dobi života u svijetu svoje mitnosti naš prijatelj Josip Čendak. Bile su mu istom 24 godine. Njegova je smrt dirljuna sve, koji smo ga poznali. Iskreno žalimo za našim dragim Josipom, jer je bio čestit i značajan naš čovjek. Prošle su dvije godine da se je vjenčao s kćerkom našeg bivšeg općinskog odbornika. Pred 4 godine umro mu je otac, pa je svu brigu za obitelj preprestio Josipu. No i njega je odnijela bijela žena — smrt. Otišao je u drugi svijet, a ostavio je svoju mladu ženu i nejakoj muško dijete. Ostavio ju je u žalosti sve nas. — Želimo ti, nezaboravni Josipe pokoj vječni, neka ti je laka crna naša zemlja, koju si ljubio. Njegovoj ozalošćenoj rodinu našu iskreno sačeće. — Jelovani.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik:

IVAN STARÍ

Tiskat: TISKARA „EDINOST“ U TRSTU.

Badernsko društvo za štednju i zajmove

POZIV

na
glavnu skupštinu
koja će se obdržavati

u Baderni, dne 11. marca o. g. u društvenim prostorijama na 10 sati u jutro

DNEVNI RED :

1. Likvidacija društva;
2. Imenovanje 3 likvidatora.

ODBOR.

Hrvatska Poljodjelska Banka PODRUŽNICA NA RIJEKI

u likvidaciji

Pozivaju se svi ulagači na knjižice, da svoje uložnice predlože odmah na isplatu.

Likvidatori.

SMILAJOD

izvrsno je sredstvo protiv arteriosklerose, reumatizmu, teškom disanju, kašlu i kataru, uspješno sredstvo za očišćenje osobito preporučljivo za osobe stare preko 50 godina.

Dobiva se samo u ljekarni

CASTELLANOVIĆ, TRST
Vlasnik F. Bošlaffio
Via Giuliani 42 (sv. Jakov.)

NOVE GREDE I DASKE predaje po najpovoljnijim cijenama Matej Ban-čić — Kršanci p. Žminj (Gimino), Istra.

KURJE OČI

(kale)
lijeći brzo i uspješno mast

Farmacia Sponza
TRST — Via Tor S. Piero 10 — TRST

Čuvajte se patovirina!

Most Rva možete dobiti u svim ljekarnama
uz sniženu cijenu od 3 lire.

ZAHVALA.

Svi ustanovama, društvinama i korporacijama, kao i gospodi prijateljima i znancima, koji su prigodom smrti našeg

Dr. MATKA TRINAJSTIĆA

budi kojim načinom dali izraza svojemu štovanju naprama Pokojniku, ili su svojim sačećem u našoj boli nastojali da ublaže našu tešku tugu, izriče podpisana u ime svoje porodice i sve rodbine našu puno osjećanu harnost. Posebno naša zahvalnost budi onoj gospodi, koja, mnoga i iz daljih krajeva, nisu žališi puta niti negopode vremena, te oftrali Njegove zemne ostatke na žalobnom putu.

Smatra se potpisana konačno dužnom doživotne zahvalnosti g. Dr. Anti GRGURINI, što da je više od dvije godine znao očuvati našoj ljubavi Njegovu nama dragocjeni život.

VOLOSKO, dne 4. marta 1928.

Anka ud. Trinajstić.

E. PECENCO, TRST - VIA MUDA VECCHIA 3

(iza magistrata)
Strojevi za šivanje, vezenje i pletenje
Adler - Neumann - Junker & Ruh
najbolji za obitelj i obrt.

Bezplatno područavanje za vezenje. Potrebitne za stroj. Popravci. Ugostitevom motornog pogona.
Starla tržačanska tvrdka, ustanovljena 1889.

Ortopedijski zavod A. ZECCHI, Torino

Via Roma 31 I. n.

Aparat ZECCHI sprečava napredovanje

Ozdravljnik u Trstu:

Bolestan sam bio na killi već više godina i već sam gubio svaki nadu. Kušao sam različne preparate ali nisam dosegao nikakav uspjeh. Na sreću knjiga sam poseban aparat ZECCHI koji me potpuno ozdravio. Osjećam se uslijed toga dužan, da javno i svuda to izjavim, jer nisam usudil potrošiti svoj novac.

PIAZZA ANTONIO

Trst, Via Galvani 3.

Vežnost: Uslijed mnogih pisama koje dobivamo, i kojima nas može za informacije, javljamo da će ortopedic ZECCHI davati razjašnjenja i savjete u slijedećim mjestima:

Trst: srijeda 7. i četvrtak 8. marta „Albergo Moncenfio“.

Pula: petak 9. i subota 10. marta „Albergo Miramare“.

Bari: nedjelja 11. marta „Albergo alla Fontana“.

Rijeka: ponedjeljak 12. i utork 13. marta „Albergo Riviera“.

Gorica: srijeda 14. i četvrtak 15. marta „Albergo all' Angelo d'oro“.

Protiv
REUMATIZMU, kostobolji, išijusu,
natečenim zglobovima, proti ukočenim žilama, probadanju
upotrebljavajte „ALGU“. Pomogla je hiljadama mora i Vama.

Dobiva se u svim ljekarnama.
Pridjelje i postom razasiti:

Laboratorij „ALGA“ - Ljekarna D. Budak, Fiume